

Messikysymykset

Sataman illan opetus 6.4.2019 Arto Malmberg

Pelastusjärjestys 1, ”Virhe tuotteessa”

Tämä illan opetuksen otsikko on siis ”Virhe tuotteessa”. Tuotteistimme pelastusjärjestyksen eri vaiheiden nimet ja niinpä tämä ilta sai nimekseen ”Virhe tuotteessa”. Nimi kuvaa sitä, että samoin kuin ostamissamme tuotteissa on virheitä, samoin meissä ihmisissäkin on virheitä. Jotta tuotteesta tulee käyttökelpoinen, se pitää korjata. Samoin on meidänkin laita, jotta meistä tulee käyttökelpoisia Jumalalle, tarvitsemme korjausta eli parannusta. Niinpä tänä iltana käsittelemämme aihe on parannus.

Opetussarjamme pelastusjärjestyksen kolme pääkohtaa: parannus, usko ja pyhitys, perustuu ns. pietistiseen raamatuntulkintaan. Riippuen kristillisestä perinteestä, pelastusjärjestykseen voidaan nähdä kuuluvan vaikkapa 11-kohtaa, tämän käymämme kolmen kohdan sijasta. Opetussarjassamme me käymme läpi nyt tätä kolmen kohdan järjestystä: parannus, usko ja pyhitys.

Tämän illan opetuksen otsikkona on siis ”Virhe tuotteessa”, jossa perehdymme tarkemmin siihen mitä on parannus. Enemmänkin vielä siihen, mikä on pelastukseen johtava parannus. Vaellusparannuksesta puhun sitten enemmän ”Priimaa pukkaa” opetuksen yhteydessä.

Johdanto:

Kun 13-vuotiaana rukoilin ns. syntisen rukouksen, minulla ei ollut oikein hajuakaan siitä mitä raamatussa parannuksella tarkoitetaan. Ajattelin kyllä hyvin pitkälle, että minun täytyy aika tavalla ponnitella, jotta täyttäisin uskovan mitat. Minulle parannus oli sama kuin itsensä parantelu. Kuinka väärässä olinkaan, kuinka paljon tuhlasin aikaani ja voimiani omiin hengellisiin ponnisteluihin. Olinhan tottunut ansaitsemaan hyväksyntäni olemalla kiltti.

Itselläni on se käsitys, toivottavasti olen väärässä, että monet vielä nykyäänkin ajattelee parannuksen olevan hyvin pitkälti omien ponnistelujen varassa. Toivottavasti tämä opetus osaltaan voisi olla hälventämässä väärää ymmärrystä parannuksesta ja vastaavasti antaa oikeaa ymmärrystä siitä mitä Jumala haluaa sen olevan.

Tavoite:

Lisätä ymmärrystä parannuksesta ja rohkaista parannukseen.

Kaksi pääkohtaa:

1. Jeesus parannuksen julistajana
2. Parannus - mitä se on?

1. Jeesus parannuksen julistajana

1. Jumala on ottanut ensimmäiset askeleet

Luetaan aluksi Jeesuksen toiminnan alkuvaiheista.

Näitä tapahtumia oli edeltänyt Johannes Kastajan vangitseminen ja Jeesuksen erämaassa kokemat kiusaukset. Tämän jälkeen Jeesuksen julkisen toiminnan alkuaskeita kuvataan seuraavasti.

Siitä lähtien Jeesus rupesi saarnaamaan ja sanomaan: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle." Matt 4:17

Sen jälkeen kun Johannes oli vangittu, Jeesus tuli Galileaan ja julisti Jumalan evankeliumia. Hän sanoi: "Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Kääntykää ja uskokaa evankeliumi." Mark 1:14,15

Jeesus siis kulki kylästä kylään ja saarnasi samaa saarnaa. "Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle; tehkää parannus/kääntykää ja uskokaa evankeliumi/hyväsanoma, hyvä uutinen."

Käytännöllisesti katsoen kaikkissa kohdissa, joissa mainitaan kehoitus parannukseen, kerrotaan myös se, että taivasten valtakunta on tullut lähelle. Taivasten valtakunta tuli lähelle jo ennen kuin ihminen teki minkäänlaista liikettä Jumalan suuntaan. Marssijärjestys on nimenomaan niin päin, että taivasten valtakunta tulee ensin lähelle. Sen jälkeen kehoitus parannukseen. Ei niin päin, että tehkää parannus, jotta taivasten valtakunta tulisi lähelle.

Sovellus;

Ihmisinä meillä on herkästi pyrkimys siihen että omilla töillämme saisimme yhteyden Jumalaan ja tulisimme siten pyhemmiksi. Jeesus Jumalan poika, Jumala, jätti taivaan kirkkauden. Hän tuli ihmiseksi maailmaan, jotta ihminen voisi päästä Jumalan yhteyteen. Parannus eli kääntymys on enemmän Jumalan lahja kuin tehtävä.

**Millaisia mielikuvia tai tunteita sinussa herättää parannuksesta puhuminen?
Miten kuvailisit parannusta omin sanoin?**

2. Parannuksen välttämättömyys

Samaan aikaan muutamat paikalla olevista kertoivat Jeesukselle niistä galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhrieläintensä vereen.

Jeesus vastasi heille: "Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisempiä kuin kaikki muut galilealaiset, koska he saivat näin kärsiä? Minä sanon teille: eivät suinkaan! Mutta ellette käännny, samoin te kaikki tuhoudutte.

Entä ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni kaatui Siloassa heidän päälleen? Luuletteko, että he olivat syyllisempiä kuin kaikki muut ihmiset, jotka asuvat Jerusalemissa?

Minä sanon teille: eivät suinkaan! Mutta ellette käännny, samoin te kaikki tuhoudutte."

Luuk 13:1-5

Jeesuksen kehoitus parannukseen on voimakas, Hän sanoo että te kaikki tuhoudutte jollette tee parannusta. Eli kaikki jotka haluavat pelastua, niiden tulee tehdä parannus. Jeesuksen vastauksesta voisi päätellä ihmisten tausta-ajattelun: ”Pilatuksen suurmaamat ihmiset olivat jollain lailla syntisempiä, koska heitä oli kohdannut näin järkyttävä kohtalo.”

Tuon ajatuksen Jeesus kuitenkin ”ampuu alas”.

Parannus on ainoa vaihtoehto pelastukseen. Parannus on välttämätöntä, jotta ihminen ei tuhoutuisi. Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat vailla Jumalan kirkkautta.

Sovellus:

Voimme hairahtua ajattelemaan että parannus koskettaa vain ns. pahoja ihmisiä. Kehoitus parannukseen kuuluu kuitenkin jokaiselle ihmiselle, myös niille ihmisille, jotka pitävät itseään niin hyvinä etteivät Jumalaa tarvitsekaan.

Jeesuksen sanoista nousee vielä seuraava ajatus. Kärsimys ei automaattisesti johdu meidän tai toisen synneistä. On kärsimystä joka johtuu synnistä, mutta on myös kärsimystä, jota vain joudumme ihmisinä kohtaamaan. Älä siis kannata turhaa syyllisyyttä kärsimyksen kohdatessa, jollei sille ole mitään selkeää syytä. Se miten kohtaamaamme kärsimykseen suhtaudumme, on loppupeleissä ratkaisevampaa.

Miten sinä suhtaudut kärsimykseen?

Oletko kärsimyksen kohdatessa tuntenut ”turhaa” syyllisyyttä?

3. Kehoitus saarnaamaa parannusta

Jeesuksen kuoleman jälkeen, hän ilmestyy opetuslapsilleen ja auttaa heitä ymmärtämään mitä VT:n kirjoituksissa hänestä on kirjoitettu. Tämän jälkeen hän antaa ns. lähetyskäsken, joka kuuluu seuraavasti.

Ja hän sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista, ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemissa. Te olette tämän todistajat. Luuk 24:46-48

Jeesus kehoittaa seuraajiaan saarnaamaan parannusta syntien anteeksisaamiseksi kaikille kansoille. Kyseessä on Jeesuksen viimeisiä kehoituksia seuraajilleen, ennen hänen ylösnousemustaan. Parannuksen saarnaaminen on siis ensisijaisen tärkeää, jotta ihmiset voivat saada syntinsä anteeksi.

Miksi parannus on niin tärkeää ja mistä parannuksen saarnaamisessa sitten on oikein kysymys. Mitä parannus ylipäätään tarkoittaa ja miten ihmisen tulee tehdä parannusta, jos ja kun se kerran on niin tärkeää?

2. Parannus - mitä se on tai ei ole

1. Parannus ei ole

Lähden pohtimaan asiaa sen kautta ensin mitä se ei ole.

- Parannus ei ole itsensä parantelua eli ihmisen omia yrityksiä parantaa elämäänsä ja siten kelvata Jumalalle ja muille ihmisille. Suomen kielessä sana "parannus" helposti ohjaa ajatukset siihen, että pitää tehdä asiat paremmin.
- Parannusta ei ole se, että ihminen murehtii syntisyyttään, joskin se voi olla johtamassa parannukseen.
- Parannus ei ole yksittäisiä käskyjä tai moraalisääntöjen luettelo.

Mitä parannus ei ole? Miten kuvailisit sitä omin sanoin.

2. Mitä parannus on

Kreikan kielen verbi - teon sana, "metanoeo" joka on käännetty sanalla parannus tai kääntykää. tarkoittaa, myös 'ajatella toisin', katua, muuttaa mielensä.

Novum - taustoittaa tätä kreikan "kääntykää" sanan historiallista merkitystä seuraavasti:

"Vanhatestamentillinen kääntymys merkitsi omakohtaista ja kokosydämistä paluuta Jumalan yhteyteen, hänen liittotahtoonsa, sekä ehdotonta synnistä luopumista. Sellainen kääntymys vaati uutta sydäntä ja uutta mieltä, jonka vain Jumalan pelastusteko teki mahdolliseksi."

Tältä taustalta meidän on helpompi ymmärtää mitä Jeesus parannuksella, sen tekemisellä tarkoitti. Kyseessä on siis varsin kokonaisvaltainen tapahtuma.

Kun Jeesus sanoi parannuskehoituksen yhteydessä "taivasten valtakunta on tullut lähelle". Hän antaa samalla aidon mahdollisuuden ja voiman, parannukseen ja kääntymyksen tekemiseen. Kääntymys ei enää olekaan ihmisen omavoimainen ponnistus, vaan se on mahdollista ottaa vastaan lahjana.

Parannus on kääntymistä Jeesuksen puoleen.

Hänen puoleensa, joka voi antaa synnit anteeksi.

Kääntymistä Hänen puoleensa, joka voi antaa voiman aitoon mielenmuutokseen.

Kääntymistä Hänen puoleensa, joka teki sen mikä meille ihmisille omassa voimassamme on mahdotonta.

Niin he hämmästyivät yhä enemmän ja sanoivat toisillensa: "Kuka sitten voi pelastua?"

Jeesus katsoi heihin ja sanoi: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle; sillä Jumalalle on kaikki mahdollista." Mark. 10:26,27

Jeesuksen kääntymysjulistukseen sisältyy myös hänen julistuksensa uskosta.

Hän sanoi: "Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Kääntykää ja uskokaa evankeliumi." Mark 1:15

Usko hyvään uutiseen Jeesuksesta, antaa meille aidosti mahdollisuuden kääntyä, muuttua mielellämme.

Kääntymys ei merkitse ihmisen omaan voimaan perustuvaa jyrkkää irtisanoutumista entisestä elämästä. Uskon kautta tuon lahjan voi omistaa itselleen. Uskosta Raito puhuu vielä enemmän ensi kerralla, enkä käy syvemmin pohtimaan uskon olemusta. Kääntymisen on luottamista lupauksen antajaan ja kutsujaan, siihen turvaamista.

Parannus on myös nöyryymistä lapsen kaltaiseksi

(Jeesus) sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ellette käännö ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan.

Sentähden, joka nöyryty tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa. Matt 18:3,4

Parannus on myös hengessä köyhäksi tulemistä...

Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta.

Matt 5:3 ...niin että ihminen ei ole mielestään niin rikas ettei tarvitsisi Jumalan apua.

Parannus on samalla vaatimus ja samalla lahja.

Kun käännymme hänen puoleensa, hän samalla antaa syntimme anteeksi.

Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi, niin" - hän sanoi halvatulle - "nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi." Matt 9:6

Parannuksessa Jeesus myös lahjoittaa voimansa meille.

Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta se, joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä en ole kelvoinen kantamaan; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.

Matt 3:11

Parannus on kääntymistä pois pahasta Jeesuksen puoleen, palaamista Jumalan luo.

Teille ensiksi Jumala on herättänyt Poikansa ja lähettänyt hänet siunaamaan teitä, kun käännötte itsekukin pois pahuudestanne.

Apt 3:26

Parannus on osaksi ihmisen velvollisuus ja tehtävä

Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltämäärätty, Kristuksen Jeesuksen.

Apt 3:19-20

Parannuksen ihminen voi vastaan ottaa vain, koska Jumala haluaa sen meille lahjoittaa. Asiaa mielestäni kuvaa hyvin seuraava mielikuva.

Jumala ottaa meitä kohti 999 askelta ja kun hän on nuo askeleet ottanut meitä kohti, meidän on mahdollista ottaa häntä kohti yksi aksel päästäksemme yhteyteen hänen kanssaan.

Jumala antaa myös meille aikaa parannuksentekoon ja tilaisuuden vapautua pahan vallasta.

Ja minä olen antanut hänelle aikaa parannuksen tekoon, mutta hän ei tahdo parannusta tehdä eikä luopua haureudestaan. Ilm 2:21

Parannus ei merkitse pelkästään elämäntavan muutosta, joka on kääntymyksen tuottamaa hedelmää. Parannuksen seurauksena ihmisestä tulee uusi luomus, jonka vain Kristus saa meissä aikaan.

Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut. 2 Kor 5:17

Mitä parannus/kääntymys on? Miten kuvailisit sitä omin sanoin.

3. Parannus Jeesuksen vertauksessa.

Olen Ilkka Puhakka fani ja niinpä olen usein kuunnellut hänen opetustaan armosta. Seuraavaksi jaan niitä löytöjä, mitä olen saannut kuunnellessani hänen opetustaan eräästä Jeesuksen vertauksesta.

Vertaus löytyy Luuk.15. alusta. Luvusta 15 käytetään nimitystä "kadonneiden luku".

Yhtähyvin siitä voisi kutsua löytyneiden luvuksi tai juhlien luvuksi. Luvussa on kolme vertausta, jotka kaikki osaltaan vastaa samaan kysymykseen. Me keskitymme nyt ensimmäiseen vertaukseen.

Luetaanpa aluksi ko. vertaus asiayhteyksineen.

Ja kaikki publikaanit ja syntiset tulivat hänen tykönsä kuulemaan häntä. Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat ja sanoivat: "Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan."

Niin hän puhui heille tämän vertauksen sanoen:

"Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää erämaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes hän sen löytää?

Ja löydettyään hän panee sen hartioillensa iloiten.

Ja kun hän tulee kotiin, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut.'

Minä sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse.

Luuk 15:1-7

Keiden kanssa Jeesus oli? Yhdessä publikaanien ja syntisten kanssa.

Keitä sitten olivat publikaanit? Juutalaisia jotka työskentelivät miehittäjien piikkiin.

Esim. jos venäläiset miehittäisi Suomen ja jotkut suomalaisista alkaisi työskentelemään venäläisten piikkiin keräten meiltä veroja heitä varten.

Voi hyvällä syyllä sanoa että, tunnetasolla ajateltuna publikaanit olivat maanpettureita.

Keitä sitten olivat syntiset?

Tavallisia ja ei uskonnollisia juutalaisia, jotka esim. pesivät kätensä ryhtyessään juhla-aterialle ainoastaan kolme kertaa, toisin kuin fariseukset jotka pesivät ne viisi kertaa. He saattoivat myös olla niitä, jotka eivät kyenneet pitämään sapattisäädöksiä työnsä tähden, esim. paimenet, jotka eivät olleet erityisen arvostettuja. Paimenet eivät edes kelvanneet todistajiksi oikeudessa. Paimenet kun paimensivat papiston lampaita myös sapattina, jolloin ei ollut lupa tehdä työtä.

Voisi sanoa että Jeesus vietti siis aikaa tavallisten ihmisten kanssa. Kenen kanssa minä vietän aikaani? Onko ympärilläni ainoastaan kristinuskoon vihkiytyneitä Jeesuksen seuraajia?

Tällaisten ihmisten kanssa Jeesus vietti aikaansa, söi heidän kanssaan ja oli heidän ystävänsä.

Tällaiset ihmiset myös halusivat kuulla häntä.

Keitä sitten olivat kirjanoppineet ja fariseukset?

Fariseukset olivat hurskaita juutalaisia ja maallikoita, joille oli erityisen tärkeitä puhtaus- ja pyhyys säädökset. Nykyaikana, Israelin kaduilla näkyviä ortodoksijuutalaiset vastaisivat lähinnä fariseuksia. Entä meidän yhteiskunnassa ja aikanamme? Ehkä meitä voisi myös verrata fariseuksiin, meitä jotka haluamme kovasti elää Jumalan tahdon mukaan.

Kirjanoppineet olivat ammattilaisia selittämään raamattua. Koulutettuja ja arvovaltaisia Vanhan Testamentin tulkitsijoita. Nykyisin voitaisiin puhua - teologian tohtoreista.

Nämä aikansa oppineimmat ihmiset paheksuivat Jeesuksen käyttäytymistä.

Rabbinistisessa ajattelussa syöminen syntisten kanssa saastutti kaikki. Yksi syntinen ateriyhteydessä saastutti koko porukan. Yhdessä syöminen syöminen kuvasi taivaan valtakunnassa olevaa yhteyttä ja siksi se oli niin tärkeä. Siksi Jeesuskin kuvaa Ilmestyskirjassa, kuinka hän haluaa tulla ja syödä meidän kanssamme.

Siihen aikaan ei syöty pöydän ääressä vaan maattiin lattialle vasemman kyynärvarren varassa. Makoiltiin tai istuttiin lattialla.

Syödessä ruoka otettiin samasta ruokakupista, siksi käsienpesu oli myös tärkeää. Ateriyhteys tuossa kulttuurissa tarkoittaa, ” Kenen kanssa syöt sen kaveri olet”.

(Syyrialaisen käännöksen mukaan) Fariseukset ja kirjanoppineet keskustelivat keskenään ja kysyivät, miksi Jeesus syö syntisten kanssa. Fariseusten mielestä Jeesus oli aivan väärässä porukassa.

Jeesus vastaa aikansa oppineimmille ihmisille vertauksella kadonneesta lampaasta, hän puhuu aikansa oppineille ko. vertauksen..

Jeesus puhuu eri ihmisille eri tavalla, on tärkeää tietää kenelle Jeesus puhui. Nyt Jeesus siis puhui aikansa oppineille. Kenelle puhutaan, se määrittelee, miten Jeesus puhuu..

”Jos jollakin teistä on sata lammasta...”

Jos on 100 lampaan lauma, silloin on vähintään kaksi paimenta. Kaikki nämä ihmiset tiesivät tarkalleen miten lampaista hoidetaan ja miten lammas käyttäytyy autiomassaa. Hän ei ala selittämään heille miten lampaat käyttäytyvät. VRT. . (Samoin kun minunkaan tarvitse alkaa selittämään mitä hiihtäminen on, jos kerron teille että pidän hiihtämisestä. Toisin vois olla jos kerron sen saharassa asuville ihmisille

Suomalainen lammas ja lammas autiomaassa käyttäytyy eri tavoin. Autiomaassa lampaat kulkevat paimenen kanssa. Lampaan identiteetti on laumassa. Paimenelle riittää kun emälammas seuraa paimenta, silloin koko lauma seuraa paimenta.

Kun lammas jää laumasta jälkeen, se on täysin avuton. Se ei pysty kiiruhtamaan takaisin laumaan.

Sillä menee pelko jalkoihin, se hakeutuu puun tai kiven juurelle ja alkaa huutamaan apua lampaiden kielellä.

Kun paimen lähtee etsimään lammasta niin Lampaat jätetään toisen paimenen hoiviin, lampaat ei jää oman onnensa nojaan.

Lampaan ainoa keino palata laumaan on se, että paimen tulee ja nostaa sen harteilleen ja kantaa sen laumaan. Se ei onnistu että paimen huutaa matkan päästä, että tulehan nyt ja ryhdistäydy.

Paimen siis tulee lampaan luo ja nostaa lampaan hartioilleen, lammas ei nouse omin voimin jaloilleen vaan paimen tekee työn.

Mitä lammas saattoi tehdä pelastuakseen?

Mitä lammas teki, kun teki parannuksen? Sanoihan Jeesus:

Minä sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse. Luuk 15:7

Ainoastaan huutaa apua, ei enempää. Hän antoi paimenen tulla pelastamaan itsensä. Lammas ei parannellut itseään, sillä ei ollut kykyä ryhdistäytyä ja nostaa itseään ylös. Sen ainoa toivo oli se että paimen tuli ja nosti sen hartioilleen ja kantoi laumaan.

Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu."

Roomalaiskirje 10:13

Yhtälailta Jeesuksen puoleen kääntyvää ihminen on yhtälailta riippuvainen hänen suorittamastaan täytetystä työstä. Niin myös me, emme voi ansaita pelastuksemme eteen yhtikäs mitään, ei kerta kaikkiaan mitään, kaikki on sulaa, täyttä armoa. Jeesus sanoi: ”Se on täytetty”. Jeesus on täyttänyt kaiken meidän puolestamme.

Jeesus opetti näin mitä on PARANNUS.

Jeesuksen vastaus fariseusten ja kirjanoppineiden ihmettelyyn syntisten kanssa syömisestä oli ettei ihmisen tarvitse parannelle itseään ollakseen kelvollinen Jumalan valtakuntaan, toisin kuin fariseukset ajattelivat.

Parannus ei ole itsensä parantelemista. Pelastukseen johtava parannus on sitä, että ihminen antaa Jeesukselle luvan tulla ja pelastaa hänet. Haluatko sinä antaa hänelle luvan saattaa sinut parannukseen?

Miten sinua puhuttelee vertaus eksyneestä lampaasta?

Kuinka tuttua sinulle on itsensä ”parantelu”?

Loppukertaus:

- Jumalan valtakunta on Jeesuksen kautta tullut lähelle meitä ja siksi meidän on ylipäättään mahdollista tehdä parannus.
- Kehoitus kääntymykseen koskettaa jokaista ihmistä, myös mielestään hyviä ihmisiä.
- Älä myöskään kannata turhaa syyllisyyttä kärsimyksen kohdatessa, jollei siihen ole mitään syytä.
- Jeesuksen viimeisimpiä kehoituksia opetuslapsilleen oli saarnata parannusta. Kyseessä on siis tärkeä asia.
- Parannus ei ole, ole itsensä parantelua, se ei ole moraaliluettelojen toteuttamista.
- Parannus on kääntymistä Jeesuksen puoleen, joka lahjoittaa meille aidon mielenmuutoksen, uudestisyntymän.
- Vertaus kadonneesta lampaasta kertoo meille kuinka parannuksen alkuunpanija ja toteuttaja on Jeesus Kristus, kunhan vain annamme siihen luvan.